

"Raillerend merkte onze kunstenaar Fred van der Wal eens op..."

Raillerend merkte onze kunstenaar Fred van der Wal eens in een van zijn omstreden weblogs op: 'Arme mensen zijn slechte mensen, zeggen VVD-ers, anders waren zij niet arm en hongerige kindjes zijn gelukkige kindjes!' Onze ras artiest is het daar niet mee eens en gunt iedereen een dak boven zijn of haar hoofd en genoeg te eten.

Het klinkt hard maar zo is de competitie maatschappij nu eenmaal om sommigen op te hemelen en anderen neer te trappen en als ze daar aan mee kunnen werken moeten ze het niet laten. Vroeg of laat komt boontje toch wel om zijn loontje. Als goed gelovig gristen zeg ik maar altijd: Een ieder voor zich en God voor ons allen, and life is but a carnival. Ze zeggen ook dat je je kapitaal onder armen moet verdelen.

Ja hoor, dacht ik bij mijn eigen, dat doe ik. Onder mijn eigen armen. In de natte oksels waar het schouderholster zit voor de snubnose punt 38?

Er kwam geen commentaar op mijn voorstellen ter herverdeling van het kapitaal, maar nooit geschoten altijd mis.

Nog eens geprobeerd op de links extremistische Schund site Krapuul waar ze alles en iedereen verketteren en voor neo nazi uitmaken, onlangs met: 'Jullie moeten allemaal maar eens tegen de muur om het af te leren!'

En ja hoor. Succes.

De linksdraaiende melkzure bewogen webloggers aldaar, die zich liever 'redacteurs' noemen in de veronderstelling serieus te worden genomen, vlogen krijsend in de gordijnen.

Ik zou een fascist zijn, een 'neo kut nazi', extreem rechts en een Adolf Hitler in de dop die 'ook wat klad schilderde'.

Ze wisten met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat ik lid van het extreem rechtse Stromfront was en nazi opvattingen over kunst koesterde.

Moderne kunst was volgens de Kraplak aanhangers 'links' en realistische kunst een nazistische kunststroming. Wisten zij veel. De krapulisten zijn niet erg op de hoogte van de kunsthistorie. Ze beweerden uit de losse pols dat 99,9 procent van de kunstenaars links waren.

Ja, hoor, voor zo lang ze van de subsidies konden vreten.

Affijn, ze zouden me aangeven bij justitie vanwege mijn non correct politiek denken. De versliegeraars zijn onder ons. Ze zouden zus en ze zouden zo. Dreigementen. Links standaard jargon.

Hetgeen ik wel ken van mijn extreem linkse opportunistische overgesubsidieerde kunst collegae uit de jaren zestig, zeventig, tachtig en negentig, die voornamelijk uitmunten in vrij blijvende linkse praatjes en niks doen.

De dreigementen van extremistische linksgekkies met aangifte bij justitie en 'de dagvaardingen zijn al onderweg' of 'we hebben zo je adres, klootzak; we zoeken je wel effe op met een hele ploeg' hoor ik al sinds 1973 en enkele jaren terug geuit door de modieuze fotograaf Rommert

Boonstra in de Bourgogne.

Nu ben ik als ex-karateka en bokser niet zo bang voor het linkse geteisem, ga zelden de straat op zonder commando mes met dubbele bloedgleuf voor het betere spuiten als je het lemmet in het vlees wortelt en drie maal omdraait voor het effect of mijn sixshooter, terwijl onder mijn bed de stalen honkbalknuppel, een high velocity persluchtwapen met dum dum munitie en een koevoet paraat ligt voor het loop- en sloopwerk, want een gezonde Hollandsche jongen als Fred van der Wal wil ook wel eens wat, dus dat scheelt ook weer een slok op een borrel.

Het linkse schorriemorrie is pas tevreden als het kan weg rennen voor de ME hetgeen ik in Amsterdam in de zeventiger jaren als aangepaste fatsoenlijke burgerkunstschilder altijd een feestelijk gezicht vond.

Mijn aanvraag voor een schietclub is in behandeling en ik zal niet rusten eer ik het gerust stellende koele metaal van een punt 44, geladen met dum dum munitie of de handzame snub nose punt 38 legaal kan liefkozen met mijn rechter handpalm als ik de ivoren kolf streel.

© juli 2018, fredvanderwal, BasicPublishing.nl